Ч. 192. Неділя 26 серпня (8 вересня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа інститута сьв. Єронима в Римі. — „Варшавскій Дневник" про подорож царя до Франциї. — Віче німецких католиків в Оломуци. — Замах на президента Сполучених Держав. — Ювилей султана і болгарске правительство).

Доси ще нема урядового потверджения вчерашної приватної депеші з Риму, після котрої справа інститута сьв. Єронима завдяки інтервенциї австро-угорскої амбасади при Ватикані, мала би вже бути успішно полагоджена і що італїйске правительство признало Ватиканови право до того інститута. Однако зміст тої депеші відповідає дійстному положеню, бо колеґія сьв. Єронима в Римі стояла під протекторатом Австро-Угорщини. О тім протекторатї пише Vaterland що слідує: „Комітет, що переводив ліквідацию церковних маєтків в Італії в 1870 р., признав, що інститут сьв. Єронима стоїть під опікою австро-угорского правительства, а в наслїдок того недвижимі єго маєтки стоять під охороною королївского декрету з р. 1862. Той декрет каже, що всякі добродійні і гуманітарні заведения призначені для чужинців, не підлягають нїякому обмеженю зі сторони італїяньских властий". — До загребского Obzor-у телеґрафують з Риму, що австро-угорска амбасада при Квіриналі вручила італїяньскому правительству ноту, в котрій домагає ся усуненя правительственного комісаря з інститута сьв. Єронима і покараня Дальматинців, котрі вдерли ся до колеґії. В Загребі приготовлюють віче против італїяньских Дальматинців. — Також у Ватикані відбула ся в тій справі конференция під проводом самого папи. В конференциї взяв участь між иншими і кардинал Рамполля. — З Відня доносять, що між нунцием папским, монс. Талїяним, а ґр. Голуховским, відбувають ся переговори в справі того заколоту. Ґр. Голуховскій заявив, що австрийский амбасадор в Римі одержав порученє стерегти становища Австриї. Вчера мав амбасадор італїяньскій у Відни, ґр. Нігра, конференцию в тій самій справі з ґр. Голуховским.

В справі подорожи царя Николая II. до Франциї пише „Варшавскій Дневник": Делкі другостепенні орґани французкої праси почали розсївати поголоску, немов би стріча царя Николая II. з президентом французкої републики мала користно вплинути на справу Бурів. Більші французскі часописи рішучо перечать тим поголоскам, заявляючи, що приятелї Бурів, розсїваючи такі поголоски, віддають їм злу прислугу. Жертви, які Анґлія понесла в полудново-африканьскій війнї нинї так страшенно великі, що она тепер менше як коли небудь згодить ся на чужу інтервенцию, котрої не приймила навіть на початку війни. Не треба проте робити Бурам надії, котрі нїколи не сдійстнять ся.

Завтра має відбути ся в Оломунци віче німецких католиків. На то віче прибуде до 3000 участників, не вчисляючи доохрестних селян, котрі вже нинї прибули в великім числї. Лїберальні Нїмці устроюють против віча демонстративно „всенїмецкий" мітинґ. Громада спершу заборонила віче, побоюючи ся о безпечність вічевиків. Аж на двократний рекурс вічевого комітету, комісия вислана намістництвом узнала, що небезпечности нема. Бурмістр міста видав до горожан відозву, аби при завтрішних торжествах вистерігали ся всяких демонстраций.

В Буффальо в Америцї, де єсть тепер виставa, лучив ся вчера замах на президента Мек Кінлїя Президент був саме в гали музичній, коли якийсь чоловік прилично одітий задержав єго і два рази вистрілив до него з револьверу. Одна куля поцїлила президента в ліву груд, друга в живіт. Напастника увязнено, але доси не ствержено, хто він. Президента поміщено в шпитальнім бараку на виставі. Кулю з грудий добуто. Обі рани небезпечні.

З нагоди 25-лїтної річницї вступленя на трон султана Абдуль Гаміда удало ся болгарске правительство за посередством своєї дипльоматичної аґенциї в Царгородї з просьбою до султана, щоби помилував тих 27 Болгарів, котрі перед пятьма роками з поводу кровавої бійки з Турками в вілясті косївскім, при чім погиб один зі знатнїйших мусулманів — засуджені на довголїтну вязницю. В Болгариї надїють ся успішного поладнаня сеї просьби.

---

2)

РОМАН МІЛЇОНЕРКИ.

(Образок з льондоньского житя.)

(Дальше.)

— Моя люба Май. Ти ще нїколи в житю не виділа чоловіка так здивованого! Він вернув — як той пудель, що єго обілляли водою.

— Міс Флянаґан, — відозвав ся він, і тепер він так почервонів, як я перед тим, — що має значити тота благородність? Або може ви хочете побудити цїлий дім і казати мене ловити з тими диямантами в руках?

— Ну, коли ви то, хоч би лиш на хвильку, можете подумати, що я мала би такий намір.... Я сказала то досить обрушена.

Він взяв мене за руку, відобрав диямантн, і поклав назад на стіл.

— Простіть, сказав він пригнобленим голосом. — Ви би того не зробили. Але чи можете собі погадати, що я би тепер ще взяв ті диямантн?

— Таже ви казали, що прийшли сюди задля диямантів — сказала я на то.

— Так, так; я прийшов сюди задля тих каменів.

— Отже видите; я гадала, що вам їх захотїло ся. Джентльменови не прийде на гадку рабувати якійсь женщинї єї дорогоцїнности, хиба що він знаходить ся в страшно великім клопотї, — а я виджу, що з вас джентльмен.

— Захотїло ся? — відозвав ся він; ах так, менї їх захотїло ся, з розпуки. Але взяти їх тепер — як же би я то міг? Тепер, коли ви показали ся такою якоюсь чудесною, такою відважною, такою благородною!

— Ну, то я хотїла би знати, длячого ви так грішним способом хотїли дістати тї диямантн, — сказала я. — Мужчинам преці не треба диямантових нашийників для особистого ужитку. Але — ніч стає вже холодна; може будете так добрі та замкнете вікно?

Він став такий покірний, як ягнятко, і послухав. Я сїла собі на вигідне крісло, і попросила єго сїсти собі на друге.

— На правду, то таке дивне положенє, що й не придумав би такого, — почав він говорити, і при тім з великого дива подивив ся по менї від голови до стіп.

Я кивнула на то головою і усьміхнула ся.

— Як-раз я люблю щось такого незвичайно дивного, — сказала я. — То надає положеню займавости, просто якоїсь повабности. На сім сьвітї, де поправдї сказати, щось дійстно незвичайного належить до великої рідкости, не лучає ся преці що дня, щоби хтось з чоловіком, котрий вліз до хати красти диямантн, сидів, та розмавляв як з приятелем.

Він не знав через хвильку, що на то сказати, і мовчав та думав. Видко, мої послїдні слова були для него знов великою несподїванкою.

— Ну, то правда, та й для мене то не аби яка пригода, — став він по хвили говорити; — щось так дивного, яке менї ще не лучило ся. Але то кінчить ся зовсім инакше, як я собі гадав.

— А щож ви собі гадали.

— Ну, я гадав собі, що возьму ваші диямантн, та піду собі спокійно з ними. Аж ось случайно увійшла ваша покоївка до комнати, і напудила мене, а я мав ледви час сховати ся до шафи. Там сидів я, аж ви увійшли. Що дальше було, то вже знаєте. Яка несподїванка! А я мало що вже не забрав диямантн!

— Простіть — перебила я єму. — Я не хочу розвідувати чиїсь тайни; але може вільно вас попросити, щоби ви сказали менї, що спонукало вас до сего незвичайного дїла? Самі то признаєте, що влїзти до спальнї якоїсь дами, щоби там забрати єї диямантн, то чей не щоденне дїло якогось джентльмена.

— Міс Флянаґан — сказав він на то — з вас така незвичайна женщина, якої я ще в моїм житю не бачив. Подивляю вас.

— О, без того обійде ся! — відповіла я. — Я вже увикла в Анґлїї до того, щоби мене подивляти яко щось незвичайного. То належить тут до моєї ролї, і я вже привчила ся до неї.

— Здає ся, що дійстно так, — сказав він на то, і подивив ся на мене якимись дуже дивними очима.

— Але длячого хотїли ви взяти мої диямантн? — спитала я єго знову. — Мусите вже менї вибачити мою калїфорнїйску натуру, що заєдно вертаю до свого.

— Длячого я хотів взяти ваші диямантн? — повторив він і потер ся рукою по чолї. — О, міс Флянаґан, длячого я хотів їх

Новинки.

Львів дня 7 го вересня 1901.

— **Іменованя і перенесеня** в середних школах. Рада шкільна краєва перенесла суплентів: дра З. Шиманьского з Нов. Санча до школи реальної в Тарнові, Д. Желяка з реальної школи в Тернополи до тамошної І. ґімназиї, В. Рогошевского з Бучача до школи реальної у Львові, М. Шущиньского з Бережан до Бродів, В. Вілюша з II. до V. ґімназиї у Львові, Бр. Ґеберта з V. ґімназиї у Львові до Стрия, В. Ленкевича і С. Гомого з III. до V. ґімназиї у Львові, А. Подвишиньского з Бродів до Самбора, В. Ґіжицкого з Вадовиць до Тарнова. Л. Студентовича з Ряшева до Подґуржа, Бр. Ґерулу з І. ґімназиї в Тернополи до І. ґімназиї в Коломиї. — Дальше іменувала рада шкільна суплентами: Євг. Домбровского і А. Конопиньского в Бережанах, М. Валїґуру в Бучачи, Ст. Канторка в Дрогобича, А. Крушельницкого в Ярославі. І. Богосевича в І. ґімназиї в Коломиї, М. Райґера в III-ій ґімназиї в Кракові, Фр. Міллера в І. ґімназиї в Кракові, Ол. Целевича в І. ґімн. у Львові, Стеф. Томашевского в II. ґімн. в Перемишли, Ед. Кунцого в II. ґімн. у Львові, В. Вонсовича і І. Александровича в IV. ґімп. у Львові, Л. Кавецкого, Г. Мяновского, В. Осецкого в V. ґімн. у Львові. І. Ока і Г. Крижановского в III. ґімн. у Львові. М. Турнава і Ал. Клеченьского в І. ґімн. в Перемишли, Євг. Козакевича, З. Данельського, Е. Урбаньского і Г. Комперду в Ряшеві, С. Губерта і Г. Маврера в Вадовицях, І. Райса в Самборі, І. Розкоша в Станиславові, М. Пйонтковского і С. Вальковича в Тарнові, І. Гладишовского і о. П. Сулиму в Новім Санчи, о. С. Котуского в Стрию, З. Бромберґа в II. ґімн. у Львові, А. Бачиньского в II. ґімн. в Тернополи і в школах реальних: К. Кочиндика і В. Цвіка у Львові, Ф. Хшонстовского в Кракові. Е. Тимчина в Станиславові. дра Е. Луциньского у Львові, К. Руденьского в Тернополи, М. Бараньского в Станиславові.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів** подає до відомости слїдуюче оповіщене: Бляникети на митові і статистичні декляраций до пакетів, призначених за границю, будуть ся видавати по зужитю засобів дотеперішних друків, в формі і величині заграничних адресів пересилкових з відповідно зміненим текстом.

— **Др. Роман Пілят,** професор польскої лїтератури на львівскім університеті, занедужав у Відни і перебуває там в шпитали.

— **Движима азбука,** — се прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня. Видав Григорий Блїй, емеритований учитель 6-клясової школи у Львові. Комплет обнимає 76 букв, писаних на картонї, враз із пуделком до переховання і відповідною конструкциєю та з прикладом до уставленя букв. Цїна 10 корон; для учителів народних, книгарень по 8 корон. Замовляти можна в канцеляриї Товариства „Просьвіта“ у Львові і в книгарни Ставропиґійскій (ул. Руска, ч. 3). „Движима азбука“ повинна безусловно находитись у кождій народній школї.

— **Ґімнастичні вправи для учеників** зачинають ся в рускім „Соколї“ з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понеділок, середу і пятницю для учеників молодших від $^1/_2 6$—$^1/_2 7$ години, для старших від $^1/_2 7$—$^1/_2 8$ години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управвою вишколених настоятелів. За старшину товариства ґімн. „Сокіл“: Др. *Гуксвич*, за голову, *Денис Кучика*, справник.

— **З Комарна** пишуть: Видїл філії „Просьвіти“ в Комарні устроїв в часї ферий ряд концертів людових на дохід Бурси Селяньскої в Комарні. Короткі справозданя з тих концертів були вже поміщені в часописях; тепер Видїл філії Просьвіти має собі за обовязок подати до відомости справозданє касове се-б то материяльну користь з таких концертів. Ось як она представляєсь. Доходу брутто було 432 кор. 97 с., видатків було 266 К. 5 с., осталось доходу нетто 166 К. 32 с. На сю суму зложились і добровільні датки, котрі вплинули від Р. Т.: п. Малецкого дідича з Угерець головачевих 20 К., о. К. Кульчицкого і п. Прухницкої з Ляшок по 2 К., о. Онишкевича, В. Петрика, п. Гаранджии, п. Леґуцкої і о. Леґуцкого по 1 К., о. С. Кульчицкого 3 К., о. Лазуркевича, Кушнїра, Косоноцкого по 4 К., Заградника і Галї Каламуцецкої по 6 К. — Всїм тим жертводавцям Видїл складає сердечне спаси-Біг! Не менше щиро дякує Вcч. о. Білиньскому з Лівчиць, о. Косоноцкому з Подолець, о. Кульчицкому з Воцанець за три-тиждневе прохарчованє пп. співаків зовсім даром. — За ті гроші т. є. 166 К. і 32 с. закупив Видїл інвентар до Бурси Селяньскої, котра з днем 1 вересня 1901 увійшла в житє. Бурса містить ся в домі читальнї Просьвіти в Комарні в в двох комнатах, які читальня відступила даром, і знаходить ся в нїй 8 селяньских хлопців, яких Видїл філії Просьвіти приняв на засїданю дня 22 серпня 1901. Принято: Дмитра ...ича з Нового села, Андрея Яцика з Лівчиц Івана Рехмана з Голодївки, Андрея Лїщиньского з Нового села, Петра Шмотолоху з Підзвіриниця, Василя Різничка з Грімна, Василя Помажака з Угерець головачевих і Николу Рихлиньского з Канафостів. Один з них ходить до VI кл., 3 до IV, 2 до III а 2 до II-ої. Всї они суть за дуже малою доплатою від 2 до 4 корон місячно і деякі натуралія. З браку поміщеня приневолений був Видїл кілька подань відкинути.

— **В справі львівских розрухів,** які повторили ся в липни с. р., слїдство вже укінчене. Прокуратор обжаловує 11 участників о збіговище і опір власти. Головна розправа відбуде ся сими днями перед вирокуючим трибуналом, а тимчасом випущено обжалованих з арешту слїдчого.

— **Драма в родині.** З Темешвару доносять: Господар з Антальфальва Павло Петрак прийшов оногди вечером домів запитий до безтяму і задушив свою 19-лїтну жінку і 9-місячну свою дитину. По доконаним убийстві положив ся спокійно спати. Коли на другий день пробудив ся і побачив жертви свого страшного злочину, повісив ся.

Телеґрами.

Відень 7 вересня. Дня 4 с. м. в Штайнфельд відбули ся в присутности Цїсаря проби стріляня з нових скорострільних армат з фабрики Шкоди і Ергарда. Проби не повели ся супротив чого занехають ся дальші проби з тими арматами, а міністерство війни замовило кілька нових пробних моделів, з котрими відбудуть ся проби аж на другу весну.

Відень 7 вересня. Вчера відкрито тут з'їзд австрийских різників. Принято резолюцию домагаючу ся отвореня румуньскої границі для худоби і спиненя перевозу сербских свиний через Угорщину.

Константинополь 7 вересня. Доносять з Прізрену, що до урядника австрийского

взяти! Хибаж не можете того здогадати ся? Не можете собі того подумати? Хиба ви вже такі богаті, що вам то й на гадку не може прийти, як можуть другі попасти у всїлякі клопоти, що їх аж розпука бере ся.

— Але бо по правдї — сказала придивляючись єму — ви зовсім не виглядаєте на бідного. Ви убрані як джентльмен, та й ваше поведене таке як джентльмена.

— Я був джентльменом, так бодай менї здавало ся аж до сеї хвилї. Але хибаж не буває так — говорив він дрожачим голосом — що й джентльмен знайде ся в страшних клопотах, котрі заставлять єго робити все що лиш дасть ся, щоби лиш роздобути гроший?

Я встала мимоволї і пішла до стола, на котрім все ще стояла шкатулка з моїми дорогоцінностями.

— Возьміть собі — сказала я — возьміть собі — і при сих словах дала я єму мій диямантовий нашийник. — То правдиві, дорогі дияманти. Они вам в сій хвилї певно більше придадуть ся, як менї коли небудь. Вірте менї, що мій тато може купити менї другі.

— Люба Май, ти може й не повіриш! Злодїєви станули сльози в очах. Він ві сунув мою руку з диямантами і стояв передомною як той — школяр. На хвильку здавало ся менї, що він приступить до мене і поцїлує мене. Але він лиш більше як сильно стиснув менї руку.

— Міс Фляна́ґан — сказав він — я би нїколи не гадав, що така добра, така благородна душа знаходить ся на землї. Ви, — ви мене роззброїли, ви зробили з мене иншого чоловіка! Ах, дійстно, ви зробили з мене нового чоловіка.

— Як то? — спитала я і хотїла при тім о скілько можна дискретно відступити ся.

— Нїколи більше не возьму до рук ті прокляті карти — відозвав ся він нараз, закривши собі лице обома руками. — Доки житя мого, більше й не подивлю ся на карти!

— Отже то картярскі довги — сказала я — чи так?

Менї вже стало розумно і зробило ся жаль того чоловіка. Бо треба тобі знати, моя люба Май, що наші мужчини в Калїфорнії то вже картярі з роду. Він подивив ся на мене цїлий блїдий від зворушеня.

— Так — сказав він з тиха — то карти довели мене до того; але то було послїдний раз. Тепер виджу, до чого то веде. Мене брала ся розпука, щезла була послїдна моя надія. Я готов був до всего. Я вже не знав куди дїти ся і що робити. Ох, я був би став і найбільшим злочинцем, бо вже стратив був съвідомість свого особистого достоїнства. Ви, міс Фляна́ґан, вернули менї мене самого.

Моя рука дрожала. Я не могла вже дивити ся на той єго смуток.

— Ходїть сюди — сказала я — от лїпше возьміть сесї дияманти. Остаточно маєте до них таке саме право як і я сама. Мій тато доробив ся свого богатства на грі копальнями срібла. А кажуть, що в Калїфорнії єсть досить таких людий, котрі пішли з торбами лиш для того, що мій тато розбогатїв; „що один виграє, мусить другий стратити“ — каже иноді мій тато. Він купив менї тоті дияманти за гроші, котрі бодай посередно забрав другим, а ви хотїли їх таки безпосередно менї взяти. Остаточно не така велика ріжниця межи вами обома! Отже возьміть собі!

Він з цїлою рішучостию покивав головою, що не возьме. Моя найдорожша Май, він був красний в сій хвили.

— Нї, нї! — відповів він; — не дам ся зловити на ваше благородне розумованє! Ще годину перед тим був би я ті дияманти вкрав — признаю ся отверто — і пішов спокійно з ними. Тепер менї аж дивно, як міг з мене зробити ся такий поганий падлюка.

— Зовсїм природно — сказала я — в послїдній хвили були би все-таки не взяли диямантів. Ви не з тих, що крадуть.

— Які ви добрі! — відозвав ся він і знову сльози показали ся єму в очах. — Ви дали менї науку і тої науки я нїколи не забуду. Добре-ж — і він встав та хотїв іти.

— Чи не хочете вже іти? — відозвала ся я з обавою. Я забула зовсїм в сій хвили на мій неґліж, бо він був такий красний — найкрасший мужчина, якого я коли в Анґлії виділа, моя люба Май!

— Піду — відповів він — я повинен був піти вже перед пів годиною. Було би зле з моєї сторони, як би я тут ще довше оставав ся. Подумайте лиш, який би то був сором для вас, як би хтось мене тут застав.

— То правда! — сказала я і подала єму руку — хоч мене наша розмова дуже займає. Але ми мусимо знов побачити ся. Пишіте менї свою карту, правда?

Засоромлений відвернув ся він від мене і закрив собі очи руками а відтак і розплакав ся.

консуляту, Мутзама, вистрілив турецкий жандарм. Куля хибила, Напастника арештовано. Турецкі власти висказали жаль з причини тої події і зарядили строге слідство.

Копенгаґа 7 вересня. Цар поїде з Франциї просто до Росиї, а відтак з Петербурга на великі лови до Спали.

Надіслане.

Виданя

Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене видане) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Видання без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене видане 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 40 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулівера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулівера до краю Лиліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

— Як то, по тім всім? — відозвав ся він. — О, ні, ніколи! Ніколи в сьвіті!

— Чей же я собі заслужила на таке довірє — сказала я ніби трохи з докором.

— Так, то правда — відповів він — ви на то заслужили. Але я сам — ох, як же міг би ще якомусь чоловікови подивити ся в очи з тою сьвідомостию, що хтось міг би мені сказати, що я чогось такого допустив ся!

Я вхопила єго на хвильку за руку.

— Ну, нехай — відповіла я, — то розстанемо ся з собою. Будьте спокійні, коли того не хочете, то я не буду дальше розвідувати ся, хто ви. Хоч я сподівала ся — але я тут урвала, бо вже не знала, що це єму сказати.

Він пустив ся знову до вікна.

— Ні, ні! — відозвала ся я з обавою — тепер вже не сею дорогою! Як би вас хто побачив, гадав би що то якийсь злодій!

— Таже я і злодій — відповів він гірко.

— Ні, ні! Ви мій гість. Я сама поведу вас і випущу дверми.

— На то я не пристану! — сказав він дрожачим від зворушеня голосом. — То було би несправедливо з моеї сторони! Ще гірше як несправедливо. Як би нас хто побачив! То дало би найнесправедливійше причину до страшного підозріня против вас, а на то ви собі не заслужили. Волю тисяч разів, щоби мене зловили яко злодія та укарали як дати причину до такого підозріня против такої доброї женщини як ви.

I він виліз на вікно.

— То правда, що ви добрі — сказала я. Признаю вам, що маєте рацию, коли так робите. Але не забудьте! Як колись зміните свій погляд і схочете подати мені своє імя і свою адресу, то я буду завсїгди дуже рада, що зможу знову побачитись з вами.

— Дякую Вам по тисяч разів — відповів він на то, а відтак нахилив ся і поцілував мене в руку.

— Моя люба Май, я поправді не повинна признавати ся до того, але я таки дійстно залюбилась була в тім чоловіці. Єго поведенє було так хороше.

Він вихопив ся на вікно.

— Бувайте здорові — сказав він глубоко зворушеним голосом. — Дякую вам з цілого серця. Ви поступили собі зі мною більше як благородно.

Я наставила єму ще раз дияманти.

— Возьміть же тоті дияманти, змилуйте ся, я вас дуже о то прошу! — шепнула я зажурена. — Зважте на своє положенє, в котрім вас бере ся розпука. Маєте ще довги заплатити. Длячогож не хочете взяти дияманти? Вам же їх тисяч разів більше потреба, як мені!

Він глянув поважно, ба, сумовито на мене; сльози покотили ся єму по лици.

— Ніколи в сьвіті, моя люба, відважна міс — так сказав він торжественно. — Але ви уратували душу чоловіка! Нехай вам того вистане.

Відтак скочив в долину і щез. Я сперла ся на вікно і дивила ся за ним. Не буду того перечити, що я важко ним зажурила ся. Я роздумувала над тим, в якім клопоті мусить бути той бідний чоловічиско.

(Конець буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 16/5 до 14/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходять		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).